

»uansøgt Forflyttelse« i den nugældende Lov rettet til »Forflyttelse«, idet Kommissionen finder, at Forandring af Opholdssted ofte medfører saadanne Udgifter for Tjenestemanden, at det maa anses for rimeligt, at der kan gives ham Adgang til at opnaa Forskud af den i Paragraffen omhandlede Art.

Stk. 3 er enslydende med sidste Punktum i § 6 i Loven af 1850.

Stk. 4 indeholder en nødvendig Overgangsbestemmelse.

Til § 34.

Det er for Kommissionen oplyst, at der af Tjenestemænd i vidt Omfang gives Gageforskrivning til private, og selv om der er sat en Maksimumsgrænse for Noteringen af disse, maa Kommissionen anse det for uheldigt, saavel for Tjenestemanden som ogsaa for Staten, at der saaledes paa Forhaand lægges Beslag paa store Dele af Tjenestemandens Lønning. Paa den anden Side kan der gives Tilfælde, hvor Muligheden for Gageforskrivning netop aabner Adgang til Laan paa lempelige Vilkaar og regelmæssige Afbetalinger, og der har da ogsaa indenfor nogle Etater dannet sig Institutioner, som, tildels med Støtte fra Finansministeriet, i Form af Garanti for Tilbagebetalingen, og under solidarisk Ansvar for Interessenterne, skaffer saadanne Laan mod Gageforskrivning til Tjenestemænd, hvis tjenstlige Stilling regnes for betrygget. Kommissionens Forslag gaar ud paa, at Laan ydet af dertil autoriserede Institutioner vedvarende kan give Ret til Gageforskrivning, men at Gageforskrivning iøvrigt skal ophøre, i Overensstemmelse hermed er ogsaa foreslaaet optaget udtrykkelig Bemyndigelse i Loven til, at disse Forskrivninger ogsaa kan gives med Gyldighed for Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

Der har i Kommissionen været nogen Tvivl om, hvorvidt visse Lovregler til Regulering af disse Forhold var ønskelige. Efter nøje Overvejelse er man kommet til det Resultat, at det vilde være rigtigt at faa optaget de begrænsende Bestemmelser, som er bragt i Forslag i denne Paragraf.

Til § 35.

Kommissionen har ment, at det vil være rigtigt i dette Afsnit at optage et Forbud imod, at Tjenestemanden — udover de i foregaaende Paragraf nævnte Forskrivninger — disponerede over endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge eller Pension. Og dernæst er optaget en Henvisning til de Regler, som skal gælde for Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser. Derved afløses de i denne Henseende gældende kgl. Anordninger, nemlig:

1) Plakat af 27. Juni 1781, hvorved befales, at ingen maae gjøre Beslag paa eller Execution i den de Kgl. Betiente forundte Gage, med mindre en Betient selv godvillig giver Anviisning paa samme, og Creditor tillige dertil har erholdt vedkommende Collegii Tilladelse, hvorunder Betienten henhører. (Extenderet ved Pl. 7. Jan. 1784. Cfr. Fr. 10. Dec. 1790), Cancel. p. 78.

2) Plakat af 7. Januar 1784, hvorved Pl. 27. Jun. 1781, som forbyder Beslag at gjøres i de Kgl. Betienteres Gage, extenderes derhen, at ej heller Beslag maae gjøres i de de Kgl. Told- og Consumtions-Betiente tillagte Procenter eller andre uvisse Indkomster. (Saasom det, uagtet under en Betients Gage ligesaavel bør forstaaes de ham tillagte Procenter og andre uvisse Indkomster, som den faste Gage, dog skal have været under Qvæstion, hvorvidt Creditorer kunde til deres Fordrings Fyldestgørelse gjøre Beslag i de disse Betiente bevilgede Told- og Consumtions-Intraders Overskud). Cancel. p. 5.

Til § 36.

Der gælder for Tiden meget uensartede Regler med Hensyn til Beregningen af Tjenestemændenes Boliger, som tilhører Staten. Enkelte Tjenestemænd, f. Eks. Amtmænd og Skovridere, har dem som Friholiger, hvis Værdi vurderes administrativt, naar Fastsættelse af saadan er nødvendig, f. Eks. ved Beregning af et procentvis Løntillæg eller ved Pensionsberegning. Andre